

ale pouze o to, abych si nepřivodil zranění a na konci zápasu se mohl těšit z vydělaných peněz za odvedenou práci. Přestože pouze dávám vzniknout lidskému vydání stručného přehledu dějin v datech. Musím navíc zdůraznit, že v mnoha případech velmi stručnému a zdaleka ne bezchybnému. Nebylo to však mojí prvotní volbou.

Jedno místo, kde mohou mé ideály na chvíli ožít, však stále existuje. Jedná se o vzácnou třídu, alespoň na poměry zdejší školy, ve které není žádný „Michal“ a kde mohu zavzpomínat na své učitelské počátky. V takovém případě nechávám masku přísného učitele v kabinetu a mohu být sám sebou. Bohužel se jedná již o devátý ročník, přičemž školní rok se chýlí ke konci. Za pár dní mi nezůstane ani tento osamocený ostrůvek mých ideálů v oceánu kruté reality všedního života. S povzdychem opouštím kabinet a veškeré pomůcky, ať už jde o učebnici nebo klasifikační arch, nechávám uvnitř. Nepotřebuji je. Je to jediná třída, v níž se cítím jako učitel, a ne jako vězeňský dozorce. Jediné místo na celé škole, kde mohu říct: „Neberte historii jako soupis dat, ke kterým je přiřazena určitá událost. Je to příběh, z něhož se může člověk poučit. Je to příběh nás všech.“

Dnes jsem zůstal ve škole déle, abych stihl opravit poslední písemky letošního školního roku a zadat výsledné známky na vysvědčení do klasifikačního systému. Odcházím až kolem šesté hodiny večerní. Nasednu do své obstarožní červené felicie a vydám se na cestu do Zlatého Týna, kde se večer koná sraz mé bývalé třídy ze střední školy. Ne že by se mi tam buhvják chtělo, ale když už jsem slíbil, že dorazím...

Hladem se mi téměř motá hlava, jelikož jsem nejedl od poledne. Nemám v úmyslu jet rovnou na místo akce, tedy do bowlingového klubu v západní části města, ale plánuji se stavit v bistro Rest Coast nacházejícím se na půli cesty. Rád se najím v klidu a sám. Ti, jejichž pracovním osudem je rovněž učitelské povolání, mě jistě chápou.

Žaludek se mi svírá v hladové křeči a kručení v břiše rezonuje mými vnitřnostmi, odkud se jako vlna šíří až do konečků prstů. Nemohu zahnat myšlenky na šťavnatý kus masa obklopený zeleninou a přelitý pikantní

omáčkou uvnitř lehce osmahnuté bulky. Odpřísáhnul bych, že se autem line jeho vůně. Začínám si připadat jako Pavlovův pes, kterému ovšem nikdo na zvonek zvonit nemusí.

Interiérem vozu se nesou tóny starší rockové muziky. Osmdesátá léta, odhaduji. Nic zběsilého, spíše taková poklidná písnička idylicky dokreslující atmosféru krásného slunného letního dne. Mám dobrou náladu. Lepší, než bych čekal.

Spokojené rozjímání však náhle naruší dění na silnici. Hned za levotočivou zatáčkou se mi naskytne děsivý pohled. Na konci dlouhé rovinky řidič nákladního auta nedokázal udržet nervy na uzdě a spoléhaje na své štěstí, že se proti němu z protisměru nevyřítí žádné auto, začal předjíždět pomalu jedoucí zelený osobní vůz.

Srdce se mi rozbušilo takovým způsobem, že kdyby ještě trochu přidalo na intenzitě, patrně by mi rozervalo hrudník. Prudce šlápnu na brzdu, kola se zablokují a krajinou se rozléhá kvílení smýkajících se pneumatik. Prohýbám se na sedadle jako luk a tlačím vši silou na brzdový pedál, pevně oběma rukama svíraje volant. Ten idiot to prostě nemůže stihnout!

I řidič nákladáku začne brzdit. Svůj předjížděcí manévr však zpět vzít nemůže. Od kol se mu zdvihá bílý kouř. Moc dobře vím, že tohle nezvládne. Tímto způsobem nelze srážce zabránit.

Jediné, co mi zbývá, je povolit brzdový pedál a volantem trhnout doprava. Dostávám se tak na samý okraj silnice. Kola na pravé straně právě minula krajnici, takže částečně projíždějí nezpevněným travnatým povrchem na okraji příkopu. Hází to se mnou, ale nákladnímu autu se přece jenom na poslední chvíli vyhýbám! Rychle stáčím volant doleva, čímž se dostávám zpět na silnici, a opět dupu na brzdu. Nevyhnutelně se tak dostávám do smyku. Auto se přetáčí kolem své osy a nakonec zůstává stát napříč v protisměrném pruhu.

Stále však nemohu vydechnout úlevou. Světla dalšího vozu se nebezpečně blíží! Řidič našťastí stihl stočit auto do vedlejšího pruhu, ve kterém nic dalšího nejede, a s rukou pevně přitisknutou na klaksonu se mi na poslední chvíli vyhýbá.